

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Elofizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben:			
Egy évre . . .	10 kor. — fill.	Egy évre . . .	16 kor. — fill.
Fél évre . . .	5 . . .	Fél évre . . .	8 . . .
Negyed évre . . .	2 . . . 50	Negyed évre . . .	4 . . .
Egy óra . . .	1 . . .	Egy óra . . .	1 . . . 70

Egyes szám ára 4 fillér.

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasábos petít sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden szöveg 4 fillér.

Beöthy Ákos a főispánokról.

A kurucvilág gyöngyvárosában, a soktornyú Kassán Beöthy Ákos a képviselő jelölt. A magyar nemzetnek egyik legértelmesebb, jellemes, hatalmas képességű, közbecsült bajnoka ő, a ki előtt, jelölése alkalmából, még a kassai függetlenségi párt is meghajtott a zászlaját és csatlakozott a Beöthy-párthoz, hogy diadalra segítse a Beöthy zászlót; mert Beöthy jellemével, nagy faj szeretetével és tehetségével kiemelkedik a törpék ma nyüzsgő falánk sorából.

Beöthy feltűnést keltő, hatalmas alapzatu beszédben okolta meg, hogy miért maradt a szabadelvű párton kívül, noha oda volt elvtársai, a régi nemzeti párt tagjai vezérestől beléptek. Elősméri Széll Kálmánnak a jó törekvéseit, de hogy a Tiszák és társaik által reánk zudított erkölcsi mocsárból és iszaphóból szabaduljon az ország, ehhez intézményes biztosítékokra volna szükségünk. Erre pedig biztosítékot nem nyújtott Széll Kálmán, mert a rendszer a régi. Nincs rendszerváltozás; mert hiába proklamálták a törvény, jog és igazságot, midőn annak végrehajtása Bánffy Dezső miniszter többsége és a Tisza Bánffy főispánok kezébe van lehelyezve.

Beöthy Ákos csakugyan a szög fejére ütött. Üres szó maradt a proklamált jog, törvény és igazság; mert a főispánok ma is csak egy höhérolják a jogot, törvényt és igazságot, mint a Bánffy-féle tatarjárás idejében és közveszélyes korszakában.

Mi debreczeniek és hajdumegyeiek különösen szenvedjük ezt a lidércnyomást, a melyre Beöthy Ákos nyíltan rámutatott és a melytől az ország erkölcsi ma is oly nyomottak.

A mi főispánunk is a régi Tisza-féle oltású és a Bánffy-féle metszésű főispánok gárdájából való, a ki nem tudja, de nem is akarja feledni a régi jó szabados világot, midőn a főispánok szava, parancsa minduntalan megtérdele a jog, törvény és igazságot. Megcsontosodott emberek már ezek, mintsem hogy lelkükhöz férközhetne a változott idők tisztult levegője. Széll Kálmánnak tehát minden kételkedést félre kellett volna velük szemben helyezni, félre dobva őket, mint a ki játszott kártyát.

Szél ezt nem cselekedte és ez az egyik legfőbb oka, hogy ma éppugy befellegzett Magyarországon a tiszta választásoknak, mint Bánffy khán és korább való társai idejében.

A régi, a jog, törvény és igazsággal hadilábon álló főispánok ma is görcsösen kapaszkodnak székükbe. A főispáni székben ma is csak úgy szervezik, vezetik a kormányparti korteshadjáratot, mint annak előtte. Rajtok megtörik Széll Kálmánnak minden tiszta vágya és a törvénynek minden tiszta rendelkezése; mert ezek a zsilipmes-terek zsilipjeik mögött ma is posványos, békás, kigyós vizet tartogatnak és ha a zsilipet megnyitják, zöldvizű mocsárt zudítanak a szerencsétlen környezetükre, a választókra.

Hajdumegye, Debreczen, H.-Bőszörmény polgárai szomorú bizonysgot tehetnek a Beöthy Ákos szavainak az igazsága mellett. Dégenfeld József főispán ma is csakugy kilincsel, mint régen. A tisztviselőket ma is csak úgy uszítja a választók megfélemlítésére, megtántorítására, mint régen. — A lélekvasárlás csak oly vigan folyik, mint régen. A megázolt igazság, az arczul vert törvény hiába kiáltoz szent Széll Kálmánhoz orvoslásért. Széll Kálmán messze van, de nyakunkon ülnek a régi rendszer főispánjai és a törvényen kívül gázoló kortések bú nélkül dalolgtatják:

„Eb fél, kutya fél,
Míg az ipam, napam él,“

és csufot üznek a törvényekből; hisz tudják, hogy hátuk mögött begyeskedik a főispán és a jó kortesnek minden büne meg van bocsátva.

És hiába proklamáltatja a jóhiszemű Széll Kálmán akár százezerszer is a törvény, jog és igazságot, a míg annak a végrehajtása a Tiszák által ültetett, a Bánffy által beoltott főispánok kezébe van lehelyezve. A régi bűnök és bűnösök élnek és uralkodnak, tehát ezekkel kell a miniszterelnöknek leszámolni; mert addig csak nagyhangu hazugság minden szó a tiszta választásról.

Ifjabb Móricz Pál.

Kossuth Ferencz levele a III-ik választókerület polgáraihoz.

Kossuth Ferencz pártunk országos elnöke a III-dik választókerület polgáraihoz szeptember hava 21-dik napjáról keltezte a következő levelet intézte Dr. Varga Lajos jelöltünk mellett.

Szeretve tisztelt választók!

Örömmel üdvözlöm önöket azért, mert a debreczeni III-ik kerületben is felemelik a dicső függetlenségi zászlót és az I-ső kerület törhetlen elvűségével s a II-ik kerület eléggé nem dicsérhető lelkesedésével hazafias versenyre kelnek. Önök jól tudják, hogy a függetlenség nélkül nincs valódi szabadság; nincs állami élet; nincs népjólét; nincs jövő nemzetünk számára. Ezt tudjuk, érezzük; és minden mul év összehalmozódó bajával és gondjával, ezt bizonyítja az aggódó honfinak s a létért küzdő családapának.

Mondják szemébe ellenfeleinknek, büszkén és fölemelt tővel, hogy a függetlenségi párt, a nemzet elvűhetlen jogainak védője, a visszaélések ostora, az elnyomottak oltalmazója, a szabadságnak és közjognak őre.

A mi zászlónkat az I. kerületben az ország egyik büszkesége lobogtatja Thaly Kálmán, a II-ik kerületben pártunk egyik nagytehetségű hű tagja Bakonyi Samu, a III-ikban Dr. Varga Lajos erős kezére bíztuk a mi lobogónkat, ki minden tekintetben méltó arra, hogy ő ezt magasra emelhesse és diadalra vigye. Eljen Varga Lajos!

Kossuth Ferencz.

Dr. Varga Lajos programbeszéde.

Dr. Varga Lajosnak, a III-ik kerületi jelöltünknek a vasárnap tartott programbeszédét teljes szövegében itt közöljük:

Mélyen tisztelt választó Polgárok!

Mindenekelőtt engedjék meg nekem azt, hogy most midőn nekem csekély személyemnek legelső alkalommal van szerencsém önökkel szemtől szembe állanom: önöket szívemnek belső melegével, lelkemnek igaz örömeivel üdvözöljem. Engedjék meg azt,

Debrecen 1901
247 01

tetjük, hogy nem szuronyok erdeje s a fegyverek sokasága teszi azt, hogy valamely államból nagyhatalom legyen, hanem a néphazaszeretete, hűsége az uralkodó családhoz, a királlyal való belső egyetértés, a királyhoz való ragaszkodás (Éljenzés!)

T. Polgártársaim! Szólni akarok arról a másik évről is, a melyet a 67-es politikusok az ő alkotmányokat védelmeznek. Azt mondják, hogy az ő hatvanhetes alkotmányuknak következménye az a nagy társadalmi fellendülés, nagy haladás közművelődési és gazdasági téren. Én azt mondom, hogy az a hit, ez a vélemény nem más, mint a történelem meghamisítása. Harmincznégy esztendő tehet tanubizonyosságot e mellett a közösüges alkotmány mellett, de harmincznégy esztendő tanubizonyossága szól e közösüges alkotmány ellen, és e harmincznégy esztendő mit mutat fel önöknek? semmit. De mégis mutat valamit, mutatja azt, hogy ezalatt a keserves harmincznégy esztendő alatt a nemzetnek része számtalan megszegényítés és számtalan arcul csapás volt. A közösüges alkotmány volt előidézője az ország lakossága elképzelhetetlen és szinte lerogyásig való megterhelésének, ezt mutatja a 67-es alkotmány és ezt tanúsítja a lefolyt harmincznégy esztendő. De az, a ki haladásra s fellendülésre hivatkozik, tévedésben van, ha azt hiszi, hogy ez a közösüges alkotmány következménye. Nem a 67-es alkotmány idézte ezt elő, hanem előidézte a 48-as törvényhozás, elő idézték azok a törvények, melyekkel megszüntették a rendi alkotmányt, a melyekkel a népet vitték be az ország tanácskozási körébe, azok a törvények, a melyek kimondták a közteljesítés elvét, és azok a törvények, a melyekkel legelső sorban iktatta be törvénykönyvébe a magyar gondolat és a sajtó szabadságát. (Lelkes éljenzés.)

Ezek a törvények igen is elő idézték azt a nagy haladást a melyekre hivalkodva hivatkoznak a 67-es politikusok. De ne keressük, hogy ez a haladás milyen, hogy erkölcsünkben megerősödöttünk-e, hogy vagyoni téren vagyonosodtunk-e, mert ha ezeket a kérdéseket bojgatjuk, azt hiszem, nem csalódom, ha azt mondom, hogy haladás helyett visszaesést találunk (Igaz, ugyan!). 67-es közösügi alkotmányunk csak gyász, csak terhét rakott ránk. Ennek nem kell és azt hiszem, hogy az önök véleménye is az, hogy ne legyen más kapcsolat Ausztria és Magyarország között, mint a koronás király apostoli dicső fényes övezett felséges alakja (Éljen!). Egyedül a legbiztosabb personalis unio az, a mely kapcsolatot képezzen Magyarország és Ausztria között. De ha ez az egyetlen kapcsolat meg-hozza azokat a jó következményeket, hogy áldás fakadjon a nyomában: módját kell ejteoi annak s meg kell valósítani azt, hogy ez a felséges személy, a kinek alakját törvényeink a szentség és sérthetlenség varázsával ruházzák fel: Magyarországon ne mint idegen, hanem mint annak állandó lakója tartsa fényes udvarát az ország szívében Budapesten (Ugy van, Éljen dr. Varga Lajos), Meg kell valósítani azt, hogy a magyar királynak páratlanul fényes termelében legyen itt az a fényes magyar udvartartás. Itt környezze magát a nemzet kitünőségeivel; páratlanul fényes budavári otthona legyen gyülekező helye, mint volt Nagy Lajos és az igazságos Mátyás idejében — az Európai fejedelmeknek. Ne a plundrás lakások csoszogását, hanem a kaczagányos szittya magyarok sarkantyúinak pengését verjék vissza azok a márvány termek. Legyen ott a magyar udvartartásban felállítva a nemzeti tudományok a nemzeti művészetnek és közművelődésnek felszentelt oltára, hogy ezáltal nö-

velje, éleszsze, fejleszsze legmagasabb fokra a nemzeti önértéket, a nemzeti nagyságnak érzetét. De legyen ez az udvartartás a magyar nemzet és királya között kuforrása az igazi benső szeretetnek és ragaszkodásnak is.

A nemzeti szellemnek, az alkuvást nem ismerő nemzeti szellemnek megvalósítását követelem az állami élet minden nyilvánulásában. A nemzeti szellemet és az alkuvást nem ismerő nemzeti önértéket megnyilvánulását és kifejezését kívánom én a nemzeti védelem eszközeiben.

A nemzeti védelemnek eszköze a hadsereg. A hadsereg a nemzetnek hatalma, a nemzetnek erejét jelenti a külfölddel szemben, de a nemzetnek nagyságát, nemzeti nagyságának öntudatát, nemzeti büszkeségét és a honpolgároknak nyugalma jelenti befelé. Es mit találunk. Azt, hogy a magyarnak, ennek a vitéség, a harci készség és a hadászati tudományok terén páratlan nemzetnek még egy csipetnyi nemzeti hadserege sincs. Az a közös hadsereg, bár saját véreink besorozása által van kiegészítve, bár saját véres verejtekekkel kiizadott miliókból tartják azt fent, de az a közös hadsereg zem nemzeti hadsereg, mert abban nem érvényesül a nemzeti nyelv, nincs ott helye a nemzeti szellemnek és érzelmenek; nincs ott másnak helye, mint az egységes Ausztria elvének. S ez a hadsereg a helyetti, hogy dicsőségünkre, büszkeségünkre vált volna, nap mint nap után még a legutolsó időben is számtalan arcul csapást voltunk kénytelenek elszenvedni e hadsereg részéről.

De nekünk nem nemzeti hadseregünk még a magyar honvédség sem, mert hiszen ez nem is hadsereg, mert nincsen tüzérsége, nincsenek műszaki csapatai, a nélkül tehát csonka s nem képezhet olyan eszközt a melylyel háboru esetén biztosan csataba szállhatunk. A honvédség a közös hadsereggel képez egy egészet és talán torz rajzot adok önöknek, de való és igaz, hogy nemzeti védelmünknek eszköze elől német és csak hátul magyar.

T. választó Polgárnok. Azt is mondják, hogy két hadseregünk van nekünk: A közös hadsereg és a honvédség. Hát azt kérdem, mire való ez a két hadsereg? Hát a mikor arról van szó, hogy ezt a két hadsereget kiegészítjük, hogy ezeknek a fent tartására szükséges adókat az adózók zsebéből az adóprés kiszorítja: akkor egy is sok. Ha pedig arról van szó, hogy védje meg a nemzetet: akkor a kettő is kevés. Önálló, független, magyar vezényszóra vezényelt nemzeti hadsereg van szükségünk. Mennyire bánthatja nemzeti önértékünket, ha a debreczeni magyar fiut német commandóra ugratják a németek; pedig tudják jól 48-ból, hogy a magyar vezényszó az, a melyre jól-lehet futni és ugrani.

T. p. Nem szólhatok dicsérettel, csak legnagyobb sajnálkozással a nemzeti külképviseletről. Harmincznégy esztendő telt azóta a mióta a 67-es alkotmány közösette a külképviseletet. S vajon ez a harmincznégy esztendő azt bizonyítja-e, hogy ezzel a külképviselettel a Magyar állam tekintélye, a magyar állam méltósága arra s magas polczra helyeztetett és azon meg is védetett volna, mely Magyarországot megilleti, Nem. T. p. erre egyetlen egy megilleti, Nem. T. p. erre egyetlen egy eseter sem tudna senki felhozni, hogy nyira sem vihette ez a külképviselet, hogy meg tudta volna ismertetni a külfölddel, bár csak ilyen csonka önállóságában is Magyarországot. T. választók! Nem csak, hogy diplomáciai uton nem tud felmutatni semmi eredményt ez a közös képviselet, de a kereskedelmi téren is a leghatározottabb kárunkat okozta. Azok a szerződéseket, melyeket a magyar állam külföldi államokkal kereskedelmi ügyekben megkötött, kiván-

a közös külügy minisztérium utján köti meg. Ez a közös külügyminisztérium képviseli Ausztriát is és soha sem tudja magát kettévágni és nem tudja megmondani, hogy most a jobb kezemmel Ausztriát képviselem s a bal kezemmel Magyarországot. Kereskedelmi szerződéseink a külfölddel nem a mi érdekünkben, hanem az Ausztriai érdekek szemmel tartásával köttenek meg. Ezt a nemzeti tekintélyt, ezt a nemzeti méltóságot soha semmi körülmények között megvédeni nem képes. kereskedelmi tekintetben kárunkat okozó külföldi képviseletet föltétlenül megszüntetni kívánom. (Lelkes éljenzés.)

T. p. ezek az én elveim, a közös ügyeket illetőleg, ezt a közösüges alkotmányt, ezeket a közös intézményeket, ha csak rajtam állana nem haboznám egy percig sem, hogy egy toll vonással eltöröljem az előintézmények sorából.

De engedjék meg T. p. hogy ezeken kívül szóljak egy másik bennünket s különösen zsebeinket közelről érintő ügyről, ez a közös vámterület, a mely törvényeink szerint ugyan nem közös, de tényleg a legszomorúbb község példáját mutatja fel. Azt T. p. jól tudják, hogy Magyarország és Ausztria egy közös vámterületet képeznek. Magyarországból oda és onnan ide árucikkeket minden megvámolás nélkül be és hivinni szabad, azt is tudják, hogy Magyarország és Ausztria gazdasági élete egészen más. Amott az ipari munkásság a nemzeti vagyonosodás alapja, mi pedig maig is csak földmívelő állam vagyunk. Ausztriának oly fejlett ipara van, hogy a világ bármely államával felveheti a kármikort a versenyt s ipari terményeinek a legjavát, a legelőkeltebbjeit külföldre s más oly országok a viszi, a hol a piuczot magának megszerezni képes volt. De hogy ezt tehesse csakis a legkitünőbb, legjelesebb ipari cikkekkel kénytelen versenyezni. Azokat a cikkekkel, a melyek sa-lakját képezik iparának, vámmentesen Magyarországra szállítja és itt adja el. (Abczug.)

T. p. Az által, hogy iparának ilyen salakját hozza vámmentesen, felveheti a versenyt a magyar iparnak minden termékével, mert hiszen olcsóbban képes azt eladni, mint a hogy a magyar iparos azt előállítani is képes. Ezzel leveri, csirájában megfojtja és virágozni semmi módon nem engedi a magyar ipart. A mezei gazdák, a nagyobb földbirtokosok védik ezt a közös vámterületet, mert saját hitök és meggyőződésük szerint a búzánk, lisztnek, kizárólag csak Ausztria a vevője. Tévedés ez, a legvastagabb tévedés; olyan tévedés, a mely magának a földmíveléssel foglalkozó osztálynak a legnagyobb megkárosodását idézi elő. Ez az osztrák politika az oka annak, hogy a magyar búzának, a magyar lisztnek az árai annyira nyomottak Miképpen idézte ezt elő Ausztria? Előidézte akképpen, hogy a közös külügyminiszterim közbejöttével külföldi államokkal kötött szerződéseinkben nem a magyar mezőgazdaság érdekei érvényesülnek, hanem Ausztria érdekei. Ausztria volt képes azt kivinni, hogy a magyar mezőgazdasági termények a külföldre igen nagy vámmal legyenek bevihetők. Nincsen tehát verseny-társ s nincsen egyáltalában verseny, mely az árakat szabályozná, mely a versenyt felvetné. Mit kell tehát tapasztalnunk? Azt, hogy a magyar búzát, a melyet mi el nem fogyasztunk, megveszi az osztrák, és megveszi akkor, mikor nincsen verseny társa és ő szabja meg a buza árát, mint monopol vevő (Lelkes éljenzés). T. P. Szilárd meggyőződés az, hogy a mezőgazdaságnak szolgál első sorban hátrányára ez a közös vámterület. A mezőgazdaság teszi föltétlenül szükségessé, hogy megszüntessük a közös

azok, a melyek a nemzeti önértetést ápolják és a polgárság egymásközi szeretetét legnagyobb mértékben kifejlesztik.

T. P. I. Nagyjában véve ezek azok az elvek, melyek engem irányítanak, irányítanak nemcsak akkor, ha a választó polgárok megválasztó szavazatának többsége által a parlament kapui előttem megnyílnak, hanem irányítani fognak mindig, míg csak lélegzeni, mozdulni képes leszek!

Ezek az elvek az országos függetlenségi pártnak is elvei. A kishitűek azt mondják, hogy a függetlenségi pártnak elvei meg nem valósíthatók. Tévedés ez. Vessünk csak a legközelebb mult néhány esztendő történetére néhány pillantást, hát azok az egyházi politikai reformok a melyeket a függetlenségi pártnak érdekében dicső vezére Irinyi Daniel igaz meggyőződéssel követelt nem nyertek-e megvalósítást? De továbbá a választási ügyekben a curiának és az összerfételenségi törvény szigorítását bíraskodását nem követelte-e a függetlenségi párt? Ezek is a függetlenségi pártnak követelése voltak és ezek is megvalósíthatók voltak. A mikor a kormány megszorul, mintegy kisa-játító bizottság lép elő és a függetlenségi pártnak egyik-másik követelését megvalósítja. Megvagyok győződve, hogy a független Magyarország nem az a lidérczény, nem az a chimera, a mit megvalósítani nem lehetne. Tapasztalhattuk nem egyszer, hogy felséges királyunk, az a bölcs fő, a kinek fejét nemcsak szent István koronája, de a szentvédeknek annyi töviskoronája is ékesíti, nem zárkózik el a magyar nép kívánságaitól, csak el kell távolítani melőle rossz tanácsadóit, a kamarillának sötétben ólálkodó alakjait.

Az alkotmánynak t. P. I. és a szabadságnak legfőbb biztosítékai a polgárok szabadság szerelében kívül a vármegyék és a városok. Debreczen város története ékes bizonyíték annak, hogy ott állott mindig első sorban, a mikor az ország jólétért, a polgárság szabadságáért és jogaiért és a közművelődés javára áldozni kellett. Ez a város védbástya és nagy biztosíték volt a multban a függetlenségnek és annak kell lenni a jövőben is.

Egy ilyen városnak társadalmát közügyekben szolgálni, egy ilyen város polgárságának érdekeit köz és magán dolgokban pártfogolni bárkinek, — nekem is a legnagyobb dicsőségem és büszkeségem lesz. Önöknek nagyrabecsült bizalma az én csekély személyemre esett Önök ezzel azt ezélezzék, hogy én az ország gyűléstermeiben megjelenjek és ott az önök nevében, az önök parancsára szolgáljam a hazának érdekeit. Önök egyhangulag, mint egy ember állottak elő és szöllitottak fel engem a nagy polgártársi kötelesség teljesítésére. Egy értelműek és erősek voltak, a kezdeményezésben legyenek egyértelműek és erősek a választási küzdelmek egész folyamata alatt. Ha Önök erősek és összetartók lesznek, diadallal fogjuk meghordozni a függetlenségi párt zászlaját Magyarország területén és amint a multban, úgy a jövőben is dicsősége lesz e város az ország minden polgárságának. Köszönöm önöknek nemcsak ezt a megtiszteltetést, hanem azt a nagy türelmet is, a melylyel akaratomon kívül hosszúra nyúlt beszédemet meghallgatták és amikor önöket egyet értésre, kitartásra hívom fel, kiáltás velem együtt egyhangulag lelkesedéssel: Éljen a független Magyarország! Éljen országos pártunk elnöke: Kossuth Ferencz! Éljen Debreczen város Polgársága!

NAPI HIREK.

Marjai Péter.

A „Nagyvárad“-ból vettük át ezt a szép cikket Marjai Péterrel:

Mikor még nem ismertem Marjai Pétert, azt kérdeztem egyik választótól:

— Hogy néz ki a maguk képviselője?

A polgártárs elragadtatással adta meg a választ:

— Hm! Nem szeretnék vele birkózni! Nem tudtam még akkor, hogy a testi, vagy szellemi erejére érti-e ezt a jellemzetes kifejezést. Később mutatták, hogy ez Marjai. Erős, markos férfi. Később beszélni is hallottam. Csupa szónoki hév, csupa temperamentum s kifejezései szépek és magasztosak. Azt mondtam a mellettem ülő atyáknak:

— Schogy sem szeretne birkózni Marjaival!

Vig kedélyű, jó czimbora a fehér asztal mellett, kiváló szónok a katedrán, vagy a parlamentben s leereszkedő, jószívű ember a társadalomban és mellé kiváló gazda. Hazafiságát legjobban jellemzi, hogy mikor a párisi kiállításban Darányi Ignác miniszter a magyar lisztet francia asszonyságokkal akarta kenyérré dagasztani, közbe dörögött Marjai:

— Olyan nincs! Én megvédem a magyar menyecskéket.

Felugrott helyéről és mondott olyan dörögdelmes, hazafias beszédet, hogy Darányi kénytelen volt engedni. E felszólalásnak köszönhető, hogy a francia földön is magyar menyecskék sütötték a cipókat a mi lisztjeinkből. A többek között még arról is híres Marjai, hogy Tisza Kálmán után az ő mandátuma kerül legkevesebbe. Választói most is kijelentették, hogy a fuvardijakat még almban sem merje kifizetni. Jellemző, hogy ha józueen akarja élvezni a pecsenye falatokat, előveszi a hamisíthatatlan debreczeni bicskát s melőzi a francia kést és villat. Ilyenkor ezt szokta mondani:

— Ejnye be józueen ettem!

Mindenben azt szereti ami eredeti, mert hiszen ő benne is főként az eredetiséget kedvelik. Lakodalom, keresztelő, disznótör vagy bármiféle falusi mulatság nem eshetik meg nélküle. Mindenütt ő mondja az első pohárköszöntőt s ha mégis meg-esik, hogy elfoglaltsága miatt valahol részt nem vehet, a házi gazda, nehogy megvetésnek legyen kitéve legyen kitéve levelet kér tőle s ezt a levelet olvassák fel az első pohárköszöntő helyett. — Külömben érdekében most leginkább az aszszonyok korteskednek. Tilos tudniillik az etetés és itatás. Marjai kijelentette tehát, hogy a választás után minden fehéreselédnek egy cserép muskátlit küld. Hosszupályi vidéken többet ér ez egy husz koronás aranynál — ellenfelei nem is hagyták szó nélkül s felesóvalva jeg eztek meg:

— Ej ej! Ez a Marjai hogy ki tudja játszani a törvényt!?

Máriás.

A tanács és a színház.

A városi tanács tegnapi ülésén foglalkozott a színház bérbeadásának kérdésével. A tanács elfogadta a színházi bizottság javaslatát és a színházat Makó Lajosnak adta oda, kivel a szerződést rövid idő alatt meg is köti.

Hajduvármegye költségelőirányzata.

Hajduvármegye főszámvevője Budaházi Ödön elkészítette a vármegye jövő 1902. évi költségelőirányzatát. A kimutatás szerint az összes s z ü k s é g l e t 124,142 korona,

mely a bevételekkel teljesen fedezve van. Felemlítésre méltó, hogy a vármegye pénzügyi viszonyai oly rendezettek, hogy egy krajczárvár megyei pótdóval sincs megterhelvealakosságg. A költségelőirányzat 15 napig közszemlére van kitéve a főszámvevői hivatalban.

Adomány a nyomorgó családnak.

T. Zs. volt megyei díjnok nyomorban színylő négy tagu családja részére Özv. Berger Henrikné urnó 2 koronát küldött szerkesztőségünkbe. Az adományt köszönettel vettük s rendeltetési helyére juttatjuk.

Letépett zászlók.

Igaza van kormánypárti t. laptársnak, hogy a nemzetiszínű lobogót meg kell becsülni és undok kéz az, mely a nemzetiszínű zászlót porba tépi. Ámde ez a zászlótépes, úgy látszik, most ezudar divat Debreczenben. A mi lobogóinkat is régóta tépik, szaggatják a 11-ik kerületben, így csak a legutóbbi éjszaka Facsa József, Simonffy-utca 54 szám alatti gubás és Makai Gy. Simonffy-u. 45 szám alatti kerékgyártó házáról tépték le a Bakonyi Samu, a függetlenségi jelölt lobogóit, ezeket a színeket pedig becsülni, tisztelni tartozik minden jóérzésű magyar ember, s azokat kortesfogásokkal meggyalázni legalább is szentségtörés. Nemde így írta, így vélekedik a kormánypárti t. laptárs is?

Eötvös Károly H. Szoboszlón.

A függetlenségi és 48-as Kossuth-párt oszlopos s nagy nevű tagja vasárnap Hajdu-Szoboszlón volt, hogy erkölcsi támogatásban részesítse Kossuth-párti jelöltet, ki ekkor tartotta programbeszédét. Eötvös Károly ezuttal is érdekes beszédet mondott, érdekes kijelentéseket tett. A program beszéd és ünnepély lefolyásáról még bővebben megemlékezünk. Eötvös Szoboszlóról Székelyhidra utazott Fáy András támogatására.

A moszkvai

„Popoff“ és „Karavan“ tea behozatali társaságok idei termésű teái már beérkeztek, s a legfinomabb minőségben kaphatók: Kontsek Geza fűszer- és csemege kereskedésében Debreczen, Kossuth-utca.

Vásároljunk

Kardos László vászon árubázában Kossuth-u. 9. a hol már éppen 70 év óta a közönség érdeke előnye van első helyen szem előtt tartva. Csakis elsőrendű árut szolgáltatnak határozott ár mellett és ha véletlenül hiba fordul elő, akkor az árut becsérelik vagy visszaadják a pénzt. Az őszi éstéli idényre megérkeztek a legjobb kiválasztott nagymennyiségű áruk, melyeknek megtekintésére fenti czég tisztelettel meghívja a n. e. közönséget.

TÁVIRAT.

Az elnök gyilkosának tárgyalása.

— A „Debreczen“ eredeti távirata. —

Budapest, szeptember 24.

Buffalóból távirják, hogy Mac Kinley gyilkosának, Csolgosznak végtárgyalása ma kezdődött. A törvényszéki épület körül óriási néptömeg szorong. A védők csak arra szoritkoznak, hogy Mac Kinley halálának nem kellett okvetlen bekövetkeznie s hogy Csolgoszt örültnek tüntessék fel. Csolgoszt a törvényszék feltétlen halálra ítéli.

Debreczen követei és képviselői az országgyűléseken.

— 1626-tól — máig —

I.

Harezi zajtól lármas az egész város. Minden ötödik házra jutott nemzeti színű lobogó. A jelölt urak és főkörtések még a zászlók számával és nagyságával is igyekeznek legyűrni egymást. Viharos pártgyűlések, esabító, csillogó iranybeszéd, kortések szaguldozása, hangulatkeltő pártvacsorák — ezek alkotják most Debreczenben az életet — másutt is, mindenütt az országban. Két ember nem találkozhatik az utcán a nélkül, hogy nyomban ne a közelgő választás esélyeiről, a jelöltek érdemeiről beszélgeszenek.

Az iskolás gyerekeket, mesterinasokat, a bolttisztítókat is magával ragadta az alkotmányos küzdelem árja. Sőt még az asszonyok is látva vetik befolyásukat egyik-másik jelölt mellett. A női szimpáthia pedig az alkotmányos életben néha többet ér száz programbeszédnél.

Hajdan nem kavartak így fel a követválasztások a szenvedélyeket. A tömeg keveset törődött azzal, kiknek mifele utasítást ad a tekintetes varmegye avagy a communitas. A rendi szervezetben nyugvó országgyűlések idejében nem is kerdeztek meg a népet, a nemzetnek jogtalan millióit. Csak 1848 óta, azóta, hogy a nemesség a jobbagságot befogadta az alkotmány sánczaiba s megosztotta véle a nemzeti souverainitás jogait, — keltenek a szó teljes értelmében vett általános érdeklődést a képviselő választások. 1848. előtt Debreczenben úgy ment a követ választás, hogy a tanácsülésen, régebben in senatu, későbbben in congregatione senatus et communitatis felolvasták a Nagyságos Fejedelem, illetőleg a király ő Felsege kegyelmes meghívó levelét s nyomban ott a város főemberei magok közül kiválasztották, megbízták a diétára küldendő követeket, a kik is kellő instrukciókkal ellátva utnak indulának olyan időben, hogy az országgyűlés megnyitása napjára megerkezessenek.

Most a képviselőválasztások izgalmai között — úgy hiszem — nem minden érdekesség nélkül való, sőt alkalomszerű tudni azt, hogy századok folyamán kik valának ama derek férfiak akikre Debreczen időről időre reabizta érdekinek képviseletét, kivanságainak, sérelmeinek tolmácsolását az ország színe előtt; akiket a nemzet közügyeinek intézése végett mint legalkalmasabbakat a törvényhozó testület munkatérére állított. Öreg protokolumok fakult írásu lapjairól, Szücs István három kötetes könyveiből, képviselőválasztási jegyző könyvekből, a néhai Debreczeni Közlöny, Hortobágy, Alföldi Hirlap, Debreczen Nagváradai Ertesítő hatvanas évekbeli s a Debreczeni Elleőr számaiból böngésztem ki, amit alább elmondani tudok.

Kutatásaim 1626-ig vezetnek vissza. Megengedem, hogy már az előző években is kaphatott meghívót Debreczen az erdélyi országgyűlésekre, de még eddig én foljegyzést erről nem találtam. Valamint arra sem adhatok határozott feleletet, ha vajjon Zsigmond király hosszú uralkodásának közelgő korszakában a hoi Civitas nostra-nak hol Civitas-nak nevezett Debreczen, jelen volt-e követei által az országgyűléseken? A feltevés, hogy igen, valószínű. De a követek neveit nem ismerjük.

Kezdjük hát a sort Bethlen Gábor idejével. Mert e nagy fejedelem volt az első, aki a kapesolt részek egyik legjelentékenyebb városának, ipar, kereskedelem szellemi élet már akkor is híres, nevezetes gócpontjának, Debreczennek helyet adott az országgyűléseken.

E nagy fejedelem uralkodása vége felé újra meg újra meghívá városunkat az országos diétákra, generalis gyűlésekre. Példáját, utódai közül a két Rákóczy György, és Apafy Mihály is követték.

A rendelkezésemre álló források a következő országgyűlési követek neveit hagytak emlékeztetben.

I. Az erdélyi rendi országgyűléseken.

1626. Gyulaféjerváron nemes György és Zabolámbros.

1627. Gyulaféjerváron nemes Garázda György és Ormánkeőzy Ferencz.

1629. Gyulaféjerváron nemes Fekete István és Mészáros János.

1630. A gyulaféjervári országgyűlésen a fejedelem január 25-re kitűzött temetésén nemes Tótfalusi Mihály és Fekete István.

1630. A kolosvári generalis congregation us. Bachio János Ormánkeőzy Ferencz és Gáspár György senatorok.

1632. Gáspár György és Várheli Mihály.

1635. Kolozsváron: Fekete István, Bornemisza János, Tótfalusi István, Garázda György és Mészáros János. Ugyanazon napra, melyre az országgyűlés hirdette volt, a budai újvezér maga elé parancsolta a debreczeni főbíró. Micsoda hallatlan, borzasztó figyelmelenségnek nevezi ezt az egykori jegyzőkönyv. Panaszt is tett a város miatta.

1639. Gyulaféjerváron Fekete István.

1642. Gyulaféjerváron, mikor ifjabb Rákóczy Györgyöt fejedelmi utódl választák a rendek, Szentpéteri Péter, Aszalós István, Náduvári János.

1656. A Gyulaféjervára egybehívott generalis diéta kihirdetését feljegyzi az akkori protokolum; de követek küldetését nem említi.

1666. Regni comitiaria delegatának: Hodosi János, Czegeledi István és Kozma Ferencz. Hanem követ uramiék kinos kalandba keveredtek. Ámbar kezében volt a nagyságos fejedelem meghívó levele, mentelmi jog ide, mentelmi jog oda, utközben letartóztatták ő kegyelmüket, a miért nem vitték magokkal azt a két ezer forintokat, amit Debreczen város dícs emlékezteti Bethlen Gábor rendelete szerint a gyulaféjervári kollegiumnak volt köteles évenként fizetni.

1670. Generalis comitian. Szabolás Dániel és Hodosi János.

1681. A soproni országgyűlésen a sérelmek előterjesztésére Afafi fejedelemajnló levelével Varga György és Szücs György.

II. A magyarországi rendi országgyűléseken.

Bár I. Lipót Debreczent a magyar koronához visszacsatoltatása után mindjárt (1693) szabad királyi város ran jára emelte s már a következő évben a tárnokszéki királyi városok rendjébe is besoroztatott, ez a király 12 év alatt egyetlen országgyűlésre se hívta meg. Igaz, hogy egyetlen országgyűlést se tartott 1681 óta. Az országos rendeknek 1696. évi pozsonyi egybegyülekezése is csupán értekezlet jellegét viselte, ahol a már halomra gyűlt sérelmek orvoslása felett tanakodtanak. Debreczen, a legifjabb szabadkirályi város is kapott meghívót ide. Mire követekül Pálsalaki János notarius és Sárándi Dániel tanácsnok küldetésnek a regnicolaris concursusra.

Rákóczy Ferencz szabadságharcza éveiben több országos és partialis gyűlésen vett részt Debreczen. Követeink megjelentek, legutoljára, a gyulaféjervári országgyűlésen 1704-ben t. i. Pálágyi Pál és Erdődi Pál „becsületes atyánkfiai.”

Az 1705. Rákosra hirdetett, de később Szécsénybe rendelt országgyűlésre Diószegi Sámuel és Monori István indulának el a fejedelem meghívó levelére. Később kiviláglott, hogy Debreczen és nemes Biharvármegye meghívása csak tévedésből esett. Biharvármegye be se mehetett Szécsénybe. A debreczeni követeket se eskettették meg a magyarországi rendek erős hittel megpecsételt confoederatiójára, mivel kétségkívül a partiumhoz tartozóknak gondolták őket.

Egyébiránt jelen voltak Rákóczy Ferencznek vezénylő fejedelmül választásánál Dobozai István főbírónk, Váczai János és Lévai István atyánkfiai is. A bíró ura ragokkal vitt szép ajándékokkal, ugymint 200 cseber borral, 60 hizott vágó ökörrel, lisztel, szalonnával udvarolt a szécsényi országgyűlés méltóságainak és urainak.

1707. febr. 28. a Tiszáninnen lévő vármegyéknek Fejér-Gyarmaton tartott partialis gyűléséről Veresmárti János és Tikos János uraimék hoztak hírt, hogy Debreczenre 30 portaadó, vagyis 4575 rh. forint adót vetettek.

Ugyanezen két jeles senator képviselte városunkat a híres ónodi országgyűlésen, amikor is „Eburafakó” kiáltással deboronizálták a rendek a Habsburg-házat.

Képeddel . . .

„Képeddel alszom ei, képeddel ébredek”,
Milyen régi egy dal! tudtam, mint kis gyermek:

Megtetszett — danoltam. Mit tudtam én
ahhoz.

Hogy aki olyant ír, az búra bút halmoz?
Honnan is sejtettem, hogy van a világon
Egy mindent lebíró, erős, lázas álom;
— Aki beleesik (s hogy nemesak úgy mond-
ják:

Tudom már magamról) járja a bolondját,
Azt hiszi álmában; uj életre ébredt,
Pedig csak képzele a sok ábrándképet,
Komoly térfimunka: várhatja hiába,
Leköti a túlent szép álomvilága;
Nagy komolyan gondol (tesz is) sok bo-
londot,

Se' nem lát, se, nem hall; ha szenved is,
boldog;

Gyötri magát, dörén; de azt is kinozza,
Akiért akár egy világot áldozna
S akiért vívja az élet kemény harcát,
Hogy derültnek lássa az ő édes arcát . . .

Ismerem már ezt a különös életet!
Lázálomképei, oh milyen édesek:
Képeddel alszom el, képeddel ébredek . . .

Kereszty István.

Porszemek az utszélről.

A 84 éves Sára néni söpörgeti, söpörgeti az udvarról a lepergő, a sárgult leveleket. Az eperfa tenyeres levelei különösen kövérek és gazdag, kövér falatként kínálkoznak a Sára asszony seprője elé.

Alkonyodik és őszi piros színű a levele is. Sára asszony söpörget, söpörget . . . Én még fiatal volnék, mégis én érzem, hogy az őszi dér pergeti, pörgeti a leveleket.

Boldogok a versfaragók, azok rimelhetnek az élet, az emberek czudarságai felől.

— Poéta . . . mondják, aztán vállvonítva felejtik a bus verset az érdekeltek.

Mi szegény prózairók pécezett határok között haladunk. Alig füst az ember egy-két képet, egy-két alakot az életből, mindjárt magokra ösmernek a gazemberek, aztán

... végül mégis csak nekik lesz igazok. Igazmondó barátom, ha nem ügyelsz betörök az orrod és bedöfik a bordád.

Debreczen, ez az ugynevezett kálvinista Róma, egyben csakugyan hasonlít az örök Rómához.

Az erkölcsök dögvésze dühöng itt is.

Hanem ha komád, sógorod van Debreczenben, akkor sok mindenben tulleheted magadat. Mert a sógorság, komaság minden foltot kitisztít. Élő példáit tapasztalhatjuk manapság.

Az antikrisztus jövelele már nem húzódnak messze. A vezérei, a csatlósai mindenütt ott hemzsegnek, különösen így választások napján tolakodik fel vakmerően ez a meztelen sereg.

A löki követ jelöltnek, Pap Zoltán barátomnak harmatos mezei virágként kedves magyar nótás könyve jelent meg. A

Nem fuj a szél, nem forog a Dorosmai szélmalom...

szerzőjének legújabb könyvét aligha fogják a kritikusok szebben megdicsérni, mint ahogy azt egy kedves kis barátom — elszólásával — megdicsérte.

— Hisz ezek a nóták mind olyan parasztosak...

Komjáthy direktor, ha most a társulat kiakarna egészíteni, jeles erőket szerződtethetne a politikai élet komédiásai közül. Ilyen eszárkabatos művészi erők nem igei növekednek a kuliszák mögött.

A füstös-képű kurucz Barabás a fekete-lelkű labancgenerálist, a vén Tisztát ugyancsak szorongatja a pakfongváros képviselő sege miatt... Még megérjük, adja is Isten, hogy a vén Gonosz Kálmánt, a magyarság gyilkosát, a „grosswardeini mars“ hangjai mellett bucsuztatják el Nagyvaradtól. Végre tehát a vén róka is beleesik a verembe. Már derül, csakugyan kezd derülni, ha a fekete-lelkektől megtisztítjuk hazánk egét.

A mi főkurátorunk felett is erősen borul. Ugyancsak kapaszkodik a főispáni mentéjébe; hej de hamis az a Széll, az a Széll... Jó urunkat aligha nem kifordítja főispáni gangos, prémes mentéjéből... Lassan így hervadnak le, így pusztulnak ki gyökerestől a Tisza virágok. Ki hitte volna?

Ősz van. Hullanak a levelek. A 84 éves Sára néni sörprögeti, sörprögeti a fonyadt eperfa leveleket... Az én lelkem virágai is így hervadnak le, így hullanak le az utszéli porba. Egyszer majd magam is melléjük fekszem... Az én lelkem hervadt virágait senki sem veszi észre, senki sem sörprögeti össze.

nemes Portörő Kelemen.

Nyilttér.

Kardos László áruházában

Kossuth-utca 9. szám.

az őszi és téli idényre megérkeztek a sok hasznos, érdekes és szép árucikkek, u. m.:

Szintartó barchentek, flanellek, flanel takarók, ágyterítők, függönyök, paplanok, madráczok, diványtakarók, szőnyegek, kocsí és löpokróczok, butorszövetek, linoleum és lábtörölők.

Valódi szepességi áruk, asztalneműek, törülközők, zsebkendők, vásznak, legjobb faj chiffonok, férf. női és gyermek készítmények, flanel, posztó és selyem alsó szoknyák

nagy választékban.

Csemegé szőlő eladás.

Kitünő chasselas

csemegé szőlő

4-5 kilogrammos kosarakban kilogrammonként 15 kr-ával kapható az

Erzsébet szőlőtelep

elarusító helyiségében: Simonffy-u. I. sz.

**Gyümölcs-,
főzelék és huskonservákat,
aszalt főzeléket ajánl a legjobb minőségben az**

„Első Kecskeméti Conservgyár“
Kecskeméten.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Uj boros hordók I. rendű készítmény, minden nagyságban megrendelhetők Debreczeni Lajos hentes üzletében Verböcy utca 8.

Ebesi ártézi víz a legjobb legesebb üdítő ital. Kapható minden fűszerüzletben, kávéházak és vendéglőkben. Főraktár: Piacz-u. 7. sz.

Szép bajusz nyerhető rövid időn a híres „Hajduságpedró“ használata által. Egy doboz 40 fillér. Kapható Debreczenben Toth Béla gyógyszerárában, valamint a készítő Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznél H.-Szoboszlón.

12016

1901

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa által ezennel közhírré tételik, miszerint a város tulajdonát képező s a szomszédos Szovát hajdumegyeyi község határában fekvő 3536 Kat. holdat tevő ugynevezett „Hosszu és Veresszik“ tagbirtokok az árverési feltételekben kitüntetett felosztásnak megfelelő részletekben is úgyszintén egy-egy tagban is az 1902. évi Október hó 1-től terjedő 12 évre árverésen, illetve zárt ajánlati tárgyalás után haszonbérbe ki fognak adatni.

Az árverés megtartására, illetve a zárt ajánlatok tárgyalására a f. évi október hó 23. napjának d. e. 9^{1/2} órája a városház nagytanácstermében kitűzetik.

Miről az árverelni szándékozók és zárt ajánlattevők azzal értessitettek, hogy az árverési, illetve zárt ajánlati feltételek a számvevőségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők, és hogy kötelesek a kikiáltási ár 10% át árverelő az árverelő bizottság kezeihez, illetve a zárt ajánlattevők fenti 10%-ot vagy megfelelő óvadékot a város házi pénztáránál letenni, s a letéti jegyet a zárt ajánlathoz csatolni. A zárt ajánlatok f. évi október hó 22-ik napjának d. u. 5 órájáig a polgármesteri titkári hivatalnál leteendők. E határidőn túl érkezett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Debreczen, 1901. Szeptember 16.

Városi Tanács.

ŐSZI
öltönyök
tisztítása

kifogástalanul
Hrabéczy Antal
kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik.
Debreczen, Széchenyi-u. 42 sz.

Fényes Mór Debreczen

uri szabó
Piacz, megyeház épület.
Angol Modellek.
Hazai, angol és francia Divatszövetek raktára.

Őszi és téli idényre

bámulatos szép

LEGUJABB és

LEGMODERNEBB

szövetek érkeztek,

amelyek megrendeléseknél precise az utolsó angol divattalpok szerint dolgoztatnak fel.

Miután az utazás megszűnt, főtörekvésem lesz a helybeli urakat arról meggyőzni, hogy mindent elkövettem arra nézve, hogy ugy a szabásban, mint a szövetekben még a legmesszebb menő izlést is teljesen kitudom elégiteni.

Szöveimet bárki is, minden kötelezettség nélkül nálam megtekintheti.

Meltóztatsek erről meggyőződést szerezni s engem nagybecsű rendeléseikkel megtisztelni.

Fényes Mór Debreczen,

uri szabó
Piacz, megyeház épület.

8293—1901. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. tszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy özv. Molnár Józsefné Bíró Julianna végrehajtónak Megyaszói Lajos elleni végrehajtási ügyében a debr. kir. tszék a debr. kir. bíróság területén levő és a debreczeni 5175 sz. tjkvben A + 2 sor, 5276 hrsz. tégláskerti beltelki szőlő egészben 996 korona, valamint az A + 5 sz. 5277/a. hrsz. ugyanottani szőlő egészben 460 korban megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverés elrendeltevén, annak loganatosítására határidőül **1901. okt. 7-ik napjának d. u. 3 órája** e kir. tszék árverési termében kitűzetett. Kikiáltási ár a fentirt becsárak, azonban az árverésre kitett ingatlanok szükség esetén a kikiáltási áron alul is elfognak adatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban letenni avagy az 1881 LX. tc. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt a kiküldöttnek átadni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a kir. tszék mint tkvi hatóságnál és Debreczen város r. kapitányságánál tekintetők meg.

Kelt Debreczenben a kir. tszék mint tkvi hatóságnál 1901. jul. 10. napján.

Harsányi Gusztáv
kir. tszéki bíró.

Fogorvosi rendelésemet és svéd gyógytorna intézetemet

Széchenyi-utca 1. szám

(az emeleten)

helyeztem át.

Dr. Szász Adolf

ORVOS.

Haszonbérlet.

Vértés község határában 445 magyar holdnyi ligeti homok földből, a község alatt 9 1/2 hold fekete földből és 9 hold belsőségből [szántó és kert] álló, szép tágas uri lakkal felszerelt birtok, zárt ajánlat útján **1901. nov. 1-től számítandó 6 évre** haszonbérbe adatik.

A zárt ajánlatok 500 korona bánatpénzzel **1901. okt. 1-ig** a debreczeni első takarékpénztárnál **Lovász János** titkár kezeihez teendők le.

Piacz utczai bolt helyiségek

folyó évi november 1-re

bérbe adatnak.

Értesítés nyerhető az

ipar és kereskedelmi banknál.

Értesítés!

A cs. és kir. 7. hadtest csapatjai számára 1902. é. jan. hó 1-től 1902. é. december 31 ig szükséges kenyér és zabnak ajánlati tárgyalás útján való biztosítása kiiratik.

A közelebbi feltételek falragaszok útján közhírré tett hirdetményekből, továbbá a temesvári, aradi, nagyváradai és szegedi katonai élelmezési raktáraknál d. u. 9--11-ig betekinthető és mindenként 8 filléért kapható szállítási feltételek füzetéből megtudhatók.

A tárgyalás megtartatik:					Az évi szükséglet a cs. és kir. csapatok számára körülbelül	
mely napon	mely állomáson és hivatalban	mely állomás számára	mely időtartamra		kenyér lisztből	zabból
			től	ig		
1901. é. okt. hó 10-én d. e. 10 órakor.	cs. és kir. élelmezési raktárnál	Temesvárott	Fehértemplom		—	2500
			Nagybecskerek		800	—
			Lugos		625	3070
			Pancsova		800	—
			Debreczen		—	9300
			1902. jan. hó 1-től	1902. december 31-ig		

Temesvárott, 1901. évi Szeptember hóban.

A cs. és kir. 7-ik hadtest indendánsága

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.